

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

Qualiter rememoratio beneficior[um] om[n]ipotentis dei est salubris
medicina languentis ac sitientis anime. Et agitur de septem sacramentis
ecclesie dei in generali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

Beneficioꝝ recognitio Fo. XCII.

partiones ac subtractiones sacramentoz pꝛuando z separādo a cōmunionē fi deliū qꝛum ad rebelles z incorrigibiles z qꝛum ad hoc vtrif ex cōmunitatōe que est grauissīma penaz. Hinc Hiero. in epla ad amicū egrorū cōsolatoria/ q̄ incipit: Quāqꝫ certissime nouerim/ dicit sic: Artis est medicīne aliquotiens ignibꝫ ac ferro curare. quid mirꝫ si dñs nostraz medicꝫ animaz turbīnibꝫ excu riat/ morbis examinet/ calamitatibꝫ purget. Fortitudinis ē nrē: q̄ si p ignes z flammaz valoz more purgari. hec Hiero. Hec de septē pꝛceptis ecclie q̄ exten dunt ad oēs fideles dicta sufficiāt. Nā sunt plura alia pꝛcepta ecclie ad diuersꝫ sos status psonaz q̄ causa breuitatis omittunt.

Qualiter rememoratio beneficioꝝ omnipotentis dei est salubris medicina languentis ac sitientis anime. Et agitur de septem sacramentis ecclesie dei in generali.

O Emum. quia nihil qd sic indignationē prouocet altissimū dei q̄ bñficia tacere diuina: iō teste Leone papa. Dagnū pñ/ culū ē hoies ēē in gꝛos deo: z p obliuionē bñficioꝝ eius nec de correptione cōpungi/ nec de remissione letari. Oꝛer q̄ gratiosum ēē ho/ minē z deuorū/ q̄ pꝛcepta grē z munera eiꝫ manere sibi desiderat ac mltiplica ri. Felix itaqꝫ q̄ dona grāz reflectit in eū in q̄ est plenitudo bonitatis z gratie. Cui si pro acceptis bñficijs gratos nos exhibemꝫ: locū in nob factmꝫ vt maio ra adhuc pꝛe mereamur. Discute q̄ diligētꝫ o anima: q̄ z q̄nta bñficia tibi cōtulit omnipotēs ac verus deꝫ. Que obsecro corda/ q̄ lingue/ q̄ voces ad agen das et gratias cōtendere poterūt. Propꝛea Chry. in. li. de cōpunctōe cordis/ ait: Si milles moriamur: etsi oēs pꝛures animi expleamꝫ nihil dñgnū gerimꝫ ad ea q̄ nos ipi pꝛcepimꝫ a deo. Clama q̄ cū dauid z dicit: Quid retribuā dño p oibꝫ q̄ retribuit mihi. Brez cogita ac tecū mente reuolue aurea pꝛba Augu. q̄ te excitant ad agēdas grās creatori tuo in lib. de spū z anima. ca. xix. vbi pul cre cōmemorat bñficia sibi a dño pꝛcessa dicens: Miser ego q̄ntū deberem dilli gere deū meū q̄ me fecit cū nō erā. me redemit cū pteram: nondū erāz ex nihilo me fecit/ nō lapidē/ nō arborē/ nō auē/ nō aliud de animalibꝫ: sed hominē voluit me esse. Dedit mihi viuere/ sentire/ discernere/ de multis pꝛcul liberauit me: q̄n errabaz reduxit me: quando ignorabā docuit me: q̄n peccabā corripuit me: q̄n contristabar consolatꝫ est me: quādo desperabā cōfortabat me: quādo cecidit erexit me: quādo stertē tenuit me: quādo sus duxit me: quādo veni suscepit me. Hec z multa alia fecit mihi deus: de quibꝫ dulce erit mihi semp loqꝫ/ semp cogitare/ semp grās agere p omnibꝫ bñficijs suis. Cum enim cunctis sit pꝛeulꝫ dens z cunctoz curā gerat z singulꝫ q̄si omnibꝫ puidēs. Ita totū ad custodiam meā occupatum video: vt si ego sup custodiā meam stabo quāsi oim oblitꝫ sse z mihi solt intendere velit. Semp se pūtem exhibet: semp se patuz offert/ si me parum inuenit. Quocunqꝫ me pꝛero: nō me deserit nisi ego pꝫ deserā: neqꝫ p his omnibꝫ qd̄ rependā habeo nisi tm̄ vt diligā. Nō em̄ melius ac decentius q̄ p dilectionē rependē pōt qd̄ p dilectionē datū est. Hec Augu. Etā Joan. Chry. ad deuote meditandū: ordinem mirabilem diuine pudentie nos excēl tat in sermone septuagesime/ q̄ incipit: Dignitas humane originis. vbi sic ait Tibi celū die lucē splēdore vestit z sol fulgoribꝫ decorat. In nocte clarissimo lune specko. z astroz fulgure vario polꝫ tpe lustrat: vt diei noctisqꝫ vlcissimū die z numerositas tempoz dignoscat: z post diurnū laborē redēs miserꝫ mortalibꝫ pbeat. Tpa alternis vicibꝫ imutant. Frondescūt silue: amenant cāpi: prata vt reserūt. Animāta cūcta diuersis vsibꝫ pꝛeata: edunt ferꝫ: parēt impio: obsequa seruant. Scatent fontes: Amnes fluūt: Instructis terminis maria cocercentur. Gaudet post hyemē verna temperies: estatꝫ flagrātia decoquit mēses. Autū

Hō dz et se grꝫ do

Excelsa q̄ tio nota/ bñ ad aq̄ geduz q̄ tias deo

De septem sacramentis

nitas remulēta suas exhibet ybertates. Hyeme madidat imbribus terre. Suis institutis cūcta deseruūt: solus hō deo nō seruit. Quid si tibi vniuersa natu- ra cōstāt ediceret. Ego tibi a dño rex parere para sum: ego circa te iussa implere instituta suare: nascētia cūcta tribuere genitorū ipertio iussa sū. Dentq; pareo ob- tēpero: et te mutāte nō mutor. Pareo inquā rebellit: obtēpero peccā: defūto cō- tēprozi. Ceterū si mihi instituta mutare: iussa puertere/necaria denegare: rerū dñs pcepisset: creatura cūcta viduata retineret: nec q̄ p̄tēnerz vltērū esset qz cō- tēprozi hō digne iteriret. Hec Chry. Pr̄ qz doctorū diu? Hiero. ad cogitan- dū imēta bñficia a dño suscepta nos puocat in epla de hoīe pfecto. Que quidē epla icēpit. Ecce itez a te scribo. Ita inquis. Recordemur q̄ mūdus ex nihilo a deo factus est et q̄ cūcta aīalia p̄ deū p̄bo opifice vocata sūt. Et itra itra sub- iūgit. Ille p̄ditōr vniuersitatū manu sua nos de limo terre facere dignatus ē: q̄ cogitatio vita est aīe. Quonā hec est p̄ma rō viuēdi: vt cui se debeat aīa nō ignozet: an aliū p̄ hūc dcepta veneret ne vite sue mysteria velut vite auctores adoret. Nec intātū elemēta miret: vt nō iudicet dīgna q̄ facta credat. cū ille mā- gis sit adorādus q̄ tā mirāda pduxit. Q̄ angusta est hec et diuina cogitatio: et q̄ vite plena ē. Q̄ tū ipz hoīez ad oē studiū pbitatū accēdit. Q̄ tū illi mā- testatē sui cōmendat auctoris. Eū aliū ille nīhil in creatura oī se p̄ter manu dī formatū esse p̄siderat. Nō terra: nō maria: nō celū: nō dentq; sidera: tā mūda: tā pura: tā lucida hoīez solū cuiusdā limi et gūtorū et sordidiorū elemētū illa for- matū ē dextera. Cui? dextere palmū celū mēsurat in mēsurā. Cui? pugillū fre- spacia tā infinita lacētū includit. tā it fuit olīm illū fuisse. Hec Hiero. Deuor- erit Ber. ad agēdas grās dño bonoz omniū largitorū nos horrat in aurea ex- planatiōe illi psalmi. Qui hitat in adiutorio altissimi. Sermōe. iij. sic dicit. Agam grās factorū nro. Bñfactorū nro: remūeratorū nro: imo porū spēt nre. Ipe ei retributor: ipe retributio nra. Nec aliū iam q̄ ipm expectam ab ipso. Prīmū qd nob p̄ticit nos ipi sum. Siquidē ipe fecit nos et nō ipi nos. Parū ne tibi videt qz te fecit. Cogita q̄ te fecit. Ne pe etiā fm corp⁹ egregiā creaturā: sed fm aīam magis: vt pote ad imaginē creatorū insignē/rōnis p̄icipē: b̄titudi- nis etne capacē. Porro ambo sūt p̄ ceterū creaturū maxie admirandā: coherētē sibi incōprehēssibillī artificio: inuestigabillī sapia p̄ditōris. Ita qz tam magnū hoc donū est: q̄ magna res hō. Sz q̄ gratuitū putas: Planū est qz nīhil ante p̄meruit q̄ penitus nīhil fuit. Hec Bernardus.

Septē sacra sunt maria bñficia om̄ipotentis dei.

Sunt pariter caro corde inter maxima beneficia: om̄ia potētis dei sacramēta ecclie cōnumerāda ac deuote cogitāda. Nā ce-lestis medic⁹ dñs iesus humanū gen⁹ sanare cupiēs venit in hūc mūdū dū p̄ assumptionē hūane carnis: iuxta illud Esai. lxj. ca. Ad annūciā- rā et clausis apertionē. Tācē q̄ppe hūilitatis ac māuetudinis fuit dñs iesus nostraz medic⁹ aīaz vt etiā se medicū noiare nō dedignē. Matth. ix. ca. dicit. Nō est op⁹ valētibus medic⁹ sz male hūitibus. Sup̄ q̄ p̄bo Raban⁹ dicit sic. Se ipm medicū dicit q̄ miro medicādū gñe p̄tē iniquitates nras vulnerat⁹ est: vt vuln⁹ p̄torū nostrorū sanaret. Propterea Aug. ait. Magn⁹ de celo ad nos venit me- dicus. qz magn⁹ p̄ totū mūdū facebat egrot⁹. Hic q̄ celestis medic⁹ ad curā- das morbidas egritudines hūanū gñis: spūales obrulit medelas atq; tali mo- do sanauit egrotū sic oportune p̄tebat egrotātū: et p̄tē egritudinē et occasiōē egrotādū: atq; ipius egritudinis curatiōē. Egrot⁹ iste est hō: morbus autē est cul- pa original. Sed origo illi⁹ culpe licet p̄ncipalit fuerit ex cōsensu rōnis: occasi- onē tamē sumpsit ex sensibus carnis. Ad hoc q̄ medicina corresponderet mor-

Celestis
medicus
celestes
o. dinat
medelas